Emmanuel Martinus Illmo Marchioni Carolo Rinuccino,
Magno Etruriae Dynastae ab intimis secretis,
viro eximio ac praestantissimo, S. D.

Cùm proxima aestate in agrum Monensem rusticatum me contulissem, ne nihil agerem, ac, tamquam bruta animantia, inerti otio marcescerem; visum fuit aliquid pangere quod animi torporem excuteret. quod mentem exhilararet, non premeret. eique non tam esset oneri, quàm levamento. Versabatur ante oculos arca quaedam, jam vetustate fatiscens, quae mihi ultrò citróque peregrinanti, vicennalem operam navaverat. Subiit miseratio. et quadam veluti religione tactus, seriò cogitare coepi, quodnam ego adversus illam gratí animi indicium promerem, quo ejus memoriam posteris commendarem. Occurrit Consecratio. Haesit sententia. Scis Musas amoena deperire. Ab iis igitur allectus, poëmatium situm constravi. Quod statim misi Philippo Bulighami, regio aerario in hac urbe Praefecto vigilantissimo atque integerrimo, Minervae ocello, ac omnibus mihi officiis conjunctissimo. Delectari ille solet nugis nostris atque ineptiis. E vestigio igitur de iis edendis. ac, tametsi ego ut ab ea sententia desisteret, per genium, per fortunas, per amicitiam nostram obtestatus sum: stylam tamen indamavi. Angebant me, cùm vitae institutum, parum iis lusibus conveniens; tum reverentia aetatis meae, vergentis jam; quámque unicè decerent studia severiora. At ille propositam sibi rem urgere. donec confecit. Teneo omnia. Ad te igitur advolat novum hoc φανόμενον cum exemplaribus adjunctis. Diligentiae tuae erit ut singula meo nomine tradantur Bonarotae, et Maffejo Bulisonis autem, Ludovico Muratori, Mutinensium Principis à Bibliotheca. Maffejum praeterea, amicum veterem, salvere jubebis valebisque. Alonae Eidib. Junii an. MDCCXXII.

Interiore fasciculum ad Illmum Praesulem Londadarium bona fide deferri curabis.